

J. Medina E

GS/6

ECCLESIA IN MUNDO HUIUS TEMPORIS

PROOEMIUM

1. (Concili i erga genus humanum intimus affectus). Gaudia et maestitia, spes et angores coaetaneorum nostrorum, pauperum praesertim ac laborantium, huius Synodi gaudia et maestitiae, spes et angores constituunt. Nos etenim membra sumus populi innumerabilis ad imaginem Dei creati et ad unitatem Filiorum Dei vocati in Christo Jesu, apud quem non est distinctio stirpis, nationis vel condicionis socialis; a quo nemo, etsi peccator, repellitur, cum nonnisi peccatum a Christo reiiciatur. 5
2. (Progressus et morae generis humani). Quare libenter Ecclesia signa temporum novorum agnoscit, inter quae praeципue eminet crescens conscientia unitatis familiae humanae necnon pars dignitatis uniuscuiusque ex eius membris. Gaudet pariter Ecclesia de progressu scientiarum et artium technicarum; conforme est etenim consilio Dei ut homo terram repleteat et eam sibi subiiciat. Attamen simul planum est hodiernis temporibus generi humano formidolosas quaestiones occurrere quae quasi insolubiles apparent. Iterum atque iterum oriuntur bella ac proelia in mundo, et quidem nunc temporis subminatione conflicti nuclearis, quod dicunt. Nec potest fieri sermo de vera pace, quae sit fructus spiritus caritatis et iustitiae, cum propter disparitatem condicionum oeconomicarum millia millia sunt qui in fame et egestate vitam subhumanam degunt. Et ubi viget prosperitas materialis, non deest tamen magnum periculum ne homo ad suam plenitudinem non accedit, cum saepe dignitas eius condicionibus vitae laedatur. 10 15 20 * culture | TL * personne et famille * de travail et voisins
3. (Generis humani anxietas). Non mirandum est igitur si, dum legitime gaudet cor hominis de crescente dominio supra naturam, de die in diem auget numerus illorum qui de sensu intimo conatus sui percontantur et dubio tanguntur an labor eorum non frustra expendatur. Haec Synodus ~~nihi~~ dominus in mundo actionem Spiritus Dei dignoscit, apud illos etiam qui adhuc de Ecclesia diffidenter sentiunt. Multi etenim videntur hodie in Jesu Christo veram lucem mundi reperire, quae sola adspirationes humanas plene emendet et homines ad hoc iuvet ut in praesenti civilisatione a minus veris genuina lucide secernant. 25 * atención a los act. de este mundo 30 * humanidad TL Mexico "valores"
4. (Schematis propositum; ad quos dirigitur). Postquam ergo mysterium Ecclesiae in se ipsa et in suis membris consideratum fuit, ad dilectos filios Ecclesiae catholicae S. Synodus vertitur ut ad mundi renovationem in Christo Jesu secundum propositum Patris in sapientia Spiritus operam navent. Ardens nostrum votum est, ut, intuitu communis laboris, attendatur praesens expositio a fratribus seiunctis qui nobiscum Christum Salvatorem mundi confitentur et 35 40

paris sollicitudinibus non pauca testimonia iam dederunt. Omnibus qui, Christo nondum agnito, nobiscum Deo viventi in creatione sua admirabiliter manifesto gratias agunt; omnibus denique hominibus bonae voluntatis hanc communem meditationem proponimus de consilio Christi circa hominem et eos certe facimus de sincera cooperatione christianorum in aedificatione civitatis terrenae magis fraternae, ad quam aedificationem nonnulli ex illis iam multo contulerunt.

** et sancto
qui ign. Dieu
et son Christ.
de 5
de purpose*

5. (Christus vera lux mundi). Certo certius non assumit sibi Synodus munus interveniendi in solutionibus technicis problematum terrenorum. Observantissima institutionum regiminis huius mundi spiritum dominationis omnino recusat, nil aliud intendens nisi servitium hominum. Scit tamen Ecclesia non deesse in terrenis rebus aspectus qui cum fine ultimo vitae humanae arcte connectuntur et in illis responsum affert, ut homines vocationem suam perfecte impleant.

Quae vocatio ad veritatem, iustitiam et amorem est, et non nisi ad unum vertitur Dominum Jesum Christum in quo omnia complentur. Quare Ecclesia hominibus hodiernis sicut et hominibus hesternis illud mysterium aperire intendit quod est Jesus Christus de quo omnes, etiam inscientes, trahunt quod in illis bonum est. Et cum mundo loqui vult Ecclesia, ei Christum solum praedicabit.

Abreviado

10

15

Nuevo

20

CAPUT I.

DE PERFECTA VOCATIONE HOMINIS ~~PATRIMONIO UC~~

6. (Introductio). Multi homines hodierni vitam humanam sub solo respectu temporali et profano respiciunt; nonnulli christiani e contra dubio plectuntur an conatus ad progressum civitatis terrenae consequendum exhibiti non melius ad meram consecutionem rerum supernarum adhiberentur. Hoc ergo prius elucidandum est, quid nempe significant res terrenae in perfecta vocatione hominis.

* avitar

Nuevo

25

7. (Dignitas munierum terrenorum). Ad exemplum Christi et cum Ipso non desistit Ecclesia Deo gratias agere pro bonitate creationis suae, in qua manifestatur amor infinitus Patris qui scit quid opus sit nobis. Adsumendo naturam humanam e corpore et anima compositam, Filius Dei non solum eam sanctificavit sed totam materiam nobilitus est. Per plurimos annos laboriosam humilium vitam ducere voluit; propterea, etsi peccato aerumnosus factus, labor semper ab Ecclesia extollitur, cum sit fons adeptioris plenitudinis humanae et instrumentum magni consilii Dei, ut creatura tota, dominio hominis ab initio subiecta, in Christo Jesu restauretur. Quod consilium Dei, per Incarnationem Christi, ortum et incrementum Ecclesiae in mundo progressive manifestatum, intentis hominum et voluntati eorum semper et in omnibus progrediendi sensum plenum confert. Nam perfectio in caritate invenitur, sub cuius motione active sollicitudinem Patris erga totum genus humanum participamus et sine neglectu omnes aspirations a Deo nobis insitas perficere valemus.

*Filiulo y
entusiado*

nun eclesiasticus.

30

Falle

Primitivo.

35

N. TL.

cambio de orden

40

8. (Spiritualis dimensio mundi). Superabundantia donorum Dei cor hominis dilatat et superextollit ultra prospectum civitatis terrenae quae, quamvis aliquoties magna et pulchra, semper transiens permanet in expectatione civitatis coelestis futurae. Nobis etenim, sub iugo mortis conclusis, Christus Jesus, Filius unicus Dei, adoptionem Patris nuntiavit ut in familia divina addicti Deum nunc per fidem, tunc autem facie ad faciem cognoscamus, in eo totam spem nostram reponamus et ei amore perfecto uniamur. Omnis potestas a Deo data est Christo in celo et in terra ita ut Ipse, lux vera quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, nobis Patrem revelet et vitam afferat in spe coelorum novorum et terrae novae. Por Illum autem Deus omnia creat sanctificat vivificat et praestat nobis; "per Ipsum et cum Ipso et in Ipso sit Tibi Deo Patri omnipotenti in unitate Spiritus Sancti omnis honor et gloria".
- Plural
dissimilare
imago
5
IN
10
IV
15
Abbr.
?
- Nova vocatio hominis igitur in hoc sistit ut dona Dei accipiat ei gratias agendo, et in omnimodis bonis actionibus fructum afferat exemplum Christi in omnibus sequendo.
9. (Homo non minuendus est). Instanter fideles hortatur Synodus ut memores sint vocationis suae. Vehementer de hoc dolet, quod non pauci, tam in docendo quam in agendo, velut caccutientes vitam humanam ad solum campum terrenum redigunt. Multoties a Domino Christo asperreprehensi sunt qui divitias huius mundi immoderato affectu prosequuntur et eos peccati idolatriae erga mammonem iniquitatis criminatus est. Hodie tamen videntur convergere tum doctrinae, tum institutiones tum ordinaciones laboris ac otii ad hoc ut desideria infinita a Deo in corde hominis insita in passionem possessionis huius mundi detorqueantur. Progressus scientificus et technicus, incrementum productionis, quae sunt fructus et signa dominii hominis supra creaturam, iam desinunt instrumenta ascensus humani esse et in tyrannidem collectivitatum necnon personarum vertuntur. "Quid prodest homini si mundum universum lucretur, animae vero sua de- trimentum patiatur".
- x recte de
de ois
20 all
25
1* superbis
30
Abreviatur.
10. (Homo peccator indiget auxilio Dei). Non potest civitas terrena recte aedificari solis humanis viribus. Natura humana, etsi culmen inter creationis opera a Deo per innumeros annos evolutionis terrae fictum, proh dolor, ab ipso homine vulnerata est, cum libero arbitrio a Deo collato abutens sese benevolentи Patris voluntati substraxerit.
- 1* Falso es...
dignis
1* Abi. que sub
eque uincire.
Ab. orgullo,
egoismo, mizera
40
ambis
mizera
e ignorantia
falsa import
+
+
- Semper et iterum experitur genus humanum felicitatem suam ab iniustitia, mendacio et vi subrui. Quae mala non solummodo ex accidentali carentia progressus oeconomici, technici et scientifici oriuntur, cum insuper consectaria sint superbiae et egoismi personarum necnon conspirationis plurium in peccato. Peccatum etenim ab intus hominis procedit et homo tunc resurget ad vitam cum peccato moritur; nemo est autem qui propriis tantum viribus innixus insidias Maligni et servitutem peccati aufugere potest, ita ut vitam novam degat et libertate Filiorum Dei gaudcat. Christus solus, qui, nesciens ipse peccatum, tamen peccato pro nobis mortuus est, a Deo ut primus surrectus istam vitam nobis communicare potest. Ex quo patet hominem donis Dei non ad solam beatitudinem aeternam consequendam cogere, sed etiam ad aedificandam supra iustitiam et caritatem civitatem terrenam.

11. (Harmonia diversorum munerum in vocatione humana). Consecutio Re- gni Dei et aedificatio civitatis terrenae nullo modo inter se alienae cogitantur. Diformis esset ordo culturalis qui in fine et in mediis spiritualis non esset; ex alia parte, non adest sollicitudo rerum Dei quae de condicione humana aliquomodo non curet. Voluntas Dei et enim est ut Regnum Dei crescat ut semen in terra seminatum, i. e., ex parte nostra, iuxta condicionem creaturae. Donec veniat Dominus, christiani sunt in mundo ut fermentum in farina. In mundo exercendus est illis amor Dei, necessitatibus fratrum suorum sublevando, sed mundus eis contaminatione peccati minatur quoties ipse mendacio et odio subiicitur. Quapropter tum caritas, quum promotio quacumque spiritualis in ordine humano aedificationem societatis magis fraternae et iustae exigunt. Ita patet conversionem cordis humani ad Deum non e copiis divitiarum vel dominio terrae pendere. Nec potest negari tamen quin liberatio a subiectione necessitatum materialium nimis urgentium condiciones praebeat vitae morali et apertioni spiritus ad altiora faventes.

Perficitur ergo homo ex omni parte applicando iuxta vocationem propria omnes suas facultates in servitium diversarum communitatum tam spiritualium quam temporalium quarum particeps est. Nemo tamen, cum maiorem partem suae vitae in terrenis officiis absolvendis expendat, negligat gratiarum actionem Deo reddendam necnon cognitionem Dei semper magis adipiscendam. Item nullus, qui rebus Dei in vita et apostolatu ex professo applicatur, parvipendat munera terrena hominum. Memores sint omnes hominem et Verbo Dei et pane quotidiano indigere.

PATRIMONIO UC

CAPUT II.

ECCLESIA IN SERVITIO DEI ET HOMINUM

12. (Introductio). De Ecclesia ut est in mundo nunc exponere intendit Synodus. Et quidem, postquam missionis Ecclesiae per respectum ad mundum descriptionem dederit, de relationibus mutuis inter eam et illum loquitur.

13. (Missio discipulorum propria). Postquam complevisset opus redemptoris ad quod missus erat a Patre, noluit Dominus Jesus Christus opus suum intermitte. Discipulos misit ut per eorum ministerium homines salutis participes fiant in spem resurrectionis. Apostolis et eorum successoribus munus concredidit Evangelium omni nationi praedicandi, omnes credentes in unitate caritatis, orationis et gratiarum actionis congregandi et omnia docendi quae Ipse praescripserit.

Apostoli potestatem a Christo receperunt gratiam Dei per sacramenta dispensandi et Ecclesiam regendi, sed ipsi Spiritui Jesu subiiciuntur qui verum est vinculum credentium. Missio ergo eorum quibus Christus gregem suam commisit non est nisi continuatio missionis Illius qui venit ministrare et non ministrari, et ideo essentialiter ad salutem hominum ordinatur.

14. (Ecclesiae ad potestates temporales necessitudo). Apostoli et eorum successores, cum ad praedicandum unicum Salvatorem Iesum Christum,

victorem mortis per potestatem Dei "qui suscitavit illum a mortuis" | Cambio.
mittuntur, in exercitio sui apostolatus eidem potestati Dei innituntur, qui persaepe virtutem Evangelii in infirmitate testium manifestat. Qui servitio Dei sese praebent, elegerunt viam et media a Christo Domino proposita quae non sunt sapientiae huius mundi. Sine dubio, aspectus spiritualis et aspectus temporalis condicionis humanae inter se arcte connectuntur, ac ideo Ecclesia secundum naturam propriae missionis rebus temporalibus utitur, quin in privilegiis a potestatibus publicis sibi elargitis fiduciam ponat; immo exercitio iurium quorundam libenter renuntiat si comprobetur tale exercitium puritatem sui testimonii obscurare. Etsi sanam collaborationem cum iisdem potestatibus non recusat, immo exoptat, ab eis praeccipue et essentialiter requirit veram libertatem proponendi fidem et apud fideles suam missionem spiritualem, sine ulla vi quidem sed in plena fruitione mediorum necessariorum, exercendi. Semper magis cordi est Ecclesiae ut cum concursu omnium hominum bonae voluntatis promoveatur vera libertas spiritualis in ordine publico, carens omni coactione quae genuitatem actus fidei aliquomodo detorquere posset. Nuntius evangelicus etenim ad liberam responsonem hominem invitat, non solo externo assensu contentus sed sinceram internam conversionem et novitatem vitae in Christo intendens.

Ecclesia autem distinctionem potestatum docet. Christianis submissionem legitimis ordinationibus auctoritatum temporalium, etsi non in fide nobiscum sentientium, praescribit, salvo utique officio evangelii praedicandi, fidei confitenda, et legis Dei in omnibus servandae. Ipsa Ecclesia, cum, conformiter suae missioni, in rebus temporalibus non raro iudicia ferre et abusus condemnare cogatur, ab omni immixtione in competentia propria potestatis civilis sese absintere vult.

15. (Ecclesia ditatur ex intimiori cognitione mundi). Cum Ecclesia agnoscat Spiritum, cui ipsa innititur, in toto mundo operari, sibi bene conscientia est ex ista actione multa discere posse et propterea eam libenter percipit. Suam scientiam de inexhaustibili thesauro Christi ex omnibus intentis spiritus humani Deum unicum quaerentis ditat. Miratur de multiformibus viis quibus Spiritus Sanctus diversa membra familiae humanae ad Christum inveniendum praeparat. Magni ponderis facit divitias familiarum spiritualium necnon humanarum culturarum, quibus eluent multiplicia dona a Deo in imagine eius deposita. Cum gratiarum actione incrementa scientiarum attendit, cum ex eo divina sapientia et mirabilia creationis sibi magis ac magis constant.

Simplici animo Ecclesia reprehensores audit, qui ei peccata suorum filiorum et parentiam spiritus evangelici obiiciunt. Etenim Ecclesia scit Spiritum in ea habitare et per eam dona in mundum effundere; attamen scit pariter se ex hominibus constare quorum ignorantiae et peccata fidelitatem ad pulsus Spiritus aliquomodo morantur et propterea sese reformandam esse usque ad finem temporum agnoscit.

16. (Ecclesia partem assumit in aedificatione civitatis terrenae).

Ecclesia Deo dispensatori omnis doni gratias agit de eo quod Spiritus Christi in se habitans ut fermentum mundi non solum ad finem ul-

1 Cambio.
2 Cambio.
3 Cambio.
4 Cambio.
5 Cambio.
6 Cambio.
7 Cambio.
8 Cambio.
9 Cambio.
10 Cambio.
11 Cambio.
12 Cambio.
13 Cambio.
14 Cambio.
15 Cambio.
16 Cambio.
17 Cambio.
18 Cambio.
19 Cambio.
20 Cambio.
21 Cambio.
22 Cambio.
23 Cambio.
24 Cambio.
25 Cambio.
26 Cambio.
27 Cambio.
28 Cambio.
29 Cambio.
30 Cambio.
31 Cambio.
32 Cambio.
33 Cambio.
34 Cambio.
35 Cambio.
36 Cambio.
37 Cambio.
38 Cambio.
39 Cambio.
40 Cambio.
41 Cambio.
42 Cambio.
43 Cambio.
44 Cambio.
45 Cambio.
46 Cambio.
47 Cambio.
48 Cambio.
49 Cambio.
50 Cambio.
51 Cambio.
52 Cambio.
53 Cambio.
54 Cambio.
55 Cambio.
56 Cambio.
57 Cambio.
58 Cambio.
59 Cambio.
60 Cambio.
61 Cambio.
62 Cambio.
63 Cambio.
64 Cambio.
65 Cambio.
66 Cambio.
67 Cambio.
68 Cambio.
69 Cambio.
70 Cambio.
71 Cambio.
72 Cambio.
73 Cambio.
74 Cambio.
75 Cambio.
76 Cambio.
77 Cambio.
78 Cambio.
79 Cambio.
80 Cambio.
81 Cambio.
82 Cambio.
83 Cambio.
84 Cambio.
85 Cambio.
86 Cambio.
87 Cambio.
88 Cambio.
89 Cambio.
90 Cambio.
91 Cambio.
92 Cambio.
93 Cambio.
94 Cambio.
95 Cambio.
96 Cambio.
97 Cambio.
98 Cambio.
99 Cambio.
100 Cambio.
101 Cambio.
102 Cambio.
103 Cambio.
104 Cambio.
105 Cambio.
106 Cambio.
107 Cambio.
108 Cambio.
109 Cambio.
110 Cambio.
111 Cambio.
112 Cambio.
113 Cambio.
114 Cambio.
115 Cambio.
116 Cambio.
117 Cambio.
118 Cambio.
119 Cambio.
120 Cambio.
121 Cambio.
122 Cambio.
123 Cambio.
124 Cambio.
125 Cambio.
126 Cambio.
127 Cambio.
128 Cambio.
129 Cambio.
130 Cambio.
131 Cambio.
132 Cambio.
133 Cambio.
134 Cambio.
135 Cambio.
136 Cambio.
137 Cambio.
138 Cambio.
139 Cambio.
140 Cambio.
141 Cambio.
142 Cambio.
143 Cambio.
144 Cambio.
145 Cambio.
146 Cambio.
147 Cambio.
148 Cambio.
149 Cambio.
150 Cambio.
151 Cambio.
152 Cambio.
153 Cambio.
154 Cambio.
155 Cambio.
156 Cambio.
157 Cambio.
158 Cambio.
159 Cambio.
160 Cambio.
161 Cambio.
162 Cambio.
163 Cambio.
164 Cambio.
165 Cambio.
166 Cambio.
167 Cambio.
168 Cambio.
169 Cambio.
170 Cambio.
171 Cambio.
172 Cambio.
173 Cambio.
174 Cambio.
175 Cambio.
176 Cambio.
177 Cambio.
178 Cambio.
179 Cambio.
180 Cambio.
181 Cambio.
182 Cambio.
183 Cambio.
184 Cambio.
185 Cambio.
186 Cambio.
187 Cambio.
188 Cambio.
189 Cambio.
190 Cambio.
191 Cambio.
192 Cambio.
193 Cambio.
194 Cambio.
195 Cambio.
196 Cambio.
197 Cambio.
198 Cambio.
199 Cambio.
200 Cambio.
201 Cambio.
202 Cambio.
203 Cambio.
204 Cambio.
205 Cambio.
206 Cambio.
207 Cambio.
208 Cambio.
209 Cambio.
210 Cambio.
211 Cambio.
212 Cambio.
213 Cambio.
214 Cambio.
215 Cambio.
216 Cambio.
217 Cambio.
218 Cambio.
219 Cambio.
220 Cambio.
221 Cambio.
222 Cambio.
223 Cambio.
224 Cambio.
225 Cambio.
226 Cambio.
227 Cambio.
228 Cambio.
229 Cambio.
230 Cambio.
231 Cambio.
232 Cambio.
233 Cambio.
234 Cambio.
235 Cambio.
236 Cambio.
237 Cambio.
238 Cambio.
239 Cambio.
240 Cambio.
241 Cambio.
242 Cambio.
243 Cambio.
244 Cambio.
245 Cambio.
246 Cambio.
247 Cambio.
248 Cambio.
249 Cambio.
250 Cambio.
251 Cambio.
252 Cambio.
253 Cambio.
254 Cambio.
255 Cambio.
256 Cambio.
257 Cambio.
258 Cambio.
259 Cambio.
260 Cambio.
261 Cambio.
262 Cambio.
263 Cambio.
264 Cambio.
265 Cambio.
266 Cambio.
267 Cambio.
268 Cambio.
269 Cambio.
270 Cambio.
271 Cambio.
272 Cambio.
273 Cambio.
274 Cambio.
275 Cambio.
276 Cambio.
277 Cambio.
278 Cambio.
279 Cambio.
280 Cambio.
281 Cambio.
282 Cambio.
283 Cambio.
284 Cambio.
285 Cambio.
286 Cambio.
287 Cambio.
288 Cambio.
289 Cambio.
290 Cambio.
291 Cambio.
292 Cambio.
293 Cambio.
294 Cambio.
295 Cambio.
296 Cambio.
297 Cambio.
298 Cambio.
299 Cambio.
300 Cambio.
301 Cambio.
302 Cambio.
303 Cambio.
304 Cambio.
305 Cambio.
306 Cambio.
307 Cambio.
308 Cambio.
309 Cambio.
310 Cambio.
311 Cambio.
312 Cambio.
313 Cambio.
314 Cambio.
315 Cambio.
316 Cambio.
317 Cambio.
318 Cambio.
319 Cambio.
320 Cambio.
321 Cambio.
322 Cambio.
323 Cambio.
324 Cambio.
325 Cambio.
326 Cambio.
327 Cambio.
328 Cambio.
329 Cambio.
330 Cambio.
331 Cambio.
332 Cambio.
333 Cambio.
334 Cambio.
335 Cambio.
336 Cambio.
337 Cambio.
338 Cambio.
339 Cambio.
340 Cambio.
341 Cambio.
342 Cambio.
343 Cambio.
344 Cambio.
345 Cambio.
346 Cambio.
347 Cambio.
348 Cambio.
349 Cambio.
350 Cambio.
351 Cambio.
352 Cambio.
353 Cambio.
354 Cambio.
355 Cambio.
356 Cambio.
357 Cambio.
358 Cambio.
359 Cambio.
360 Cambio.
361 Cambio.
362 Cambio.
363 Cambio.
364 Cambio.
365 Cambio.
366 Cambio.
367 Cambio.
368 Cambio.
369 Cambio.
370 Cambio.
371 Cambio.
372 Cambio.
373 Cambio.
374 Cambio.
375 Cambio.
376 Cambio.
377 Cambio.
378 Cambio.
379 Cambio.
380 Cambio.
381 Cambio.
382 Cambio.
383 Cambio.
384 Cambio.
385 Cambio.
386 Cambio.
387 Cambio.
388 Cambio.
389 Cambio.
390 Cambio.
391 Cambio.
392 Cambio.
393 Cambio.
394 Cambio.
395 Cambio.
396 Cambio.
397 Cambio.
398 Cambio.
399 Cambio.
400 Cambio.
401 Cambio.
402 Cambio.
403 Cambio.
404 Cambio.
405 Cambio.
406 Cambio.
407 Cambio.
408 Cambio.
409 Cambio.
410 Cambio.
411 Cambio.
412 Cambio.
413 Cambio.
414 Cambio.
415 Cambio.
416 Cambio.
417 Cambio.
418 Cambio.
419 Cambio.
420 Cambio.
421 Cambio.
422 Cambio.
423 Cambio.
424 Cambio.
425 Cambio.
426 Cambio.
427 Cambio.
428 Cambio.
429 Cambio.
430 Cambio.
431 Cambio.
432 Cambio.
433 Cambio.
434 Cambio.
435 Cambio.
436 Cambio.
437 Cambio.
438 Cambio.
439 Cambio.
440 Cambio.
441 Cambio.
442 Cambio.
443 Cambio.
444 Cambio.
445 Cambio.
446 Cambio.
447 Cambio.
448 Cambio.
449 Cambio.
450 Cambio.
451 Cambio.
452 Cambio.
453 Cambio.
454 Cambio.
455 Cambio.
456 Cambio.
457 Cambio.
458 Cambio.
459 Cambio.
460 Cambio.
461 Cambio.
462 Cambio.
463 Cambio.
464 Cambio.
465 Cambio.
466 Cambio.
467 Cambio.
468 Cambio.
469 Cambio.
470 Cambio.
471 Cambio.
472 Cambio.
473 Cambio.
474 Cambio.
475 Cambio.
476 Cambio.
477 Cambio.
478 Cambio.
479 Cambio.
480 Cambio.
481 Cambio.
482 Cambio.
483 Cambio.
484 Cambio.
485 Cambio.
486 Cambio.
487 Cambio.
488 Cambio.
489 Cambio.
490 Cambio.
491 Cambio.
492 Cambio.
493 Cambio.
494 Cambio.
495 Cambio.
496 Cambio.
497 Cambio.
498 Cambio.
499 Cambio.
500 Cambio.
501 Cambio.
502 Cambio.
503 Cambio.
504 Cambio.
505 Cambio.
506 Cambio.
507 Cambio.
508 Cambio.
509 Cambio.
510 Cambio.
511 Cambio.
512 Cambio.
513 Cambio.
514 Cambio.
515 Cambio.
516 Cambio.
517 Cambio.
518 Cambio.
519 Cambio.
520 Cambio.
521 Cambio.
522 Cambio.
523 Cambio.
524 Cambio.
525 Cambio.
526 Cambio.
527 Cambio.
528 Cambio.
529 Cambio.
530 Cambio.
531 Cambio.
532 Cambio.
533 Cambio.
534 Cambio.
535 Cambio.
536 Cambio.
537 Cambio.
538 Cambio.
539 Cambio.
540 Cambio.
541 Cambio.
542 Cambio.
543 Cambio.
544 Cambio.
545 Cambio.
546 Cambio.
547 Cambio.
548 Cambio.
549 Cambio.
550 Cambio.
551 Cambio.
552 Cambio.
553 Cambio.
554 Cambio.
555 Cambio.
556 Cambio.
557 Cambio.
558 Cambio.
559 Cambio.
560 Cambio.
561 Cambio.
562 Cambio.
563 Cambio.
564 Cambio.
565 Cambio.
566 Cambio.
567 Cambio.
568 Cambio.
569 Cambio.
570 Cambio.
571 Cambio.
572 Cambio.
573 Cambio.
574 Cambio.
575 Cambio.
576 Cambio.
577 Cambio.
578 Cambio.
579 Cambio.
580 Cambio.
581 Cambio.
582 Cambio.
583 Cambio.
584 Cambio.
585 Cambio.
586 Cambio.
587 Cambio.
588 Cambio.
589 Cambio.
590 Cambio.
591 Cambio.
592 Cambio.
593 Cambio.
594 Cambio.
595 Cambio.
596 Cambio.
597 Cambio.
598 Cambio.
599 Cambio.
600 Cambio.
601 Cambio.
602 Cambio.
603 Cambio.
604 Cambio.
605 Cambio.
606 Cambio.
607 Cambio.
608 Cambio.
609 Cambio.
610 Cambio.
611 Cambio.
612 Cambio.
613 Cambio.
614 Cambio.
615 Cambio.
616 Cambio.
617 Cambio.
618 Cambio.
619 Cambio.
620 Cambio.
621 Cambio.
622 Cambio.
623 Cambio.
624 Cambio.
625 Cambio.
626 Cambio.
627 Cambio.
628 Cambio.
629 Cambio.
630 Cambio.
631 Cambio.
632 Cambio.
633 Cambio.
634 Cambio.
635 Cambio.
636 Cambio.
637 Cambio.
638 Cambio.
639 Cambio.
640 Cambio.
641 Cambio.
642 Cambio.
643 Cambio.
644 Cambio.
645 Cambio.
646 Cambio.
647 Cambio.
648 Cambio.
649 Cambio.
650 Cambio.
651 Cambio.
652 Cambio.
653 Cambio.
654 Cambio.
655 Cambio.
656 Cambio.
657 Cambio.
658 Cambio.
659 Cambio.
660 Cambio.
661 Cambio.
662 Cambio.
663 Cambio.
664 Cambio.
665 Cambio.
666 Cambio.
667 Cambio.
668 Cambio.
669 Cambio.
670 Cambio.
671 Cambio.
672 Cambio.
673 Cambio.
674 Cambio.
675 Cambio.
676 Cambio.
677 Cambio.
678 Cambio.
679 Cambio.
680 Cambio.
681 Cambio.
682 Cambio.
683 Cambio.
684 Cambio.
685 Cambio.
686 Cambio.
687 Cambio.
688 Cambio.
689 Cambio.
690 Cambio.
691 Cambio.
692 Cambio.
693 Cambio.
694 Cambio.
695 Cambio.
696 Cambio.
697 Cambio.
698 Cambio.
699 Cambio.
700 Cambio.
701 Cambio.
702 Cambio.
703 Cambio.
704 Cambio.
705 Cambio.
706 Cambio.
707 Cambio.
708 Cambio.
709 Cambio.
710 Cambio.
711 Cambio.
712 Cambio.
713 Cambio.
714 Cambio.
715 Cambio.
716 Cambio.
717 Cambio.
718 Cambio.
719 Cambio.
720 Cambio.
721 Cambio.
722 Cambio.
723 Cambio.
724 Cambio.
725 Cambio.
726 Cambio.
727 Cambio.
728 Cambio.
729 Cambio.
730 Cambio.
731 Cambio.
732 Cambio.
733 Cambio.
734 Cambio.
735 Cambio.
736 Cambio.
737 Cambio.
738 Cambio.
739 Cambio.
740 Cambio.
741 Cambio.
742 Cambio.
743 Cambio.
744 Cambio.
745 Cambio.
746 Cambio.
747 Cambio.
748 Cambio.
749 Cambio.
750 Cambio.
751 Cambio.
752 Cambio.
753 Cambio.
754 Cambio.
755 Cambio.
756 Cambio.
757 Cambio.
758 Cambio.
759 Cambio.
760 Cambio.
761 Cambio.
762 Cambio.
763 Cambio.
764 Cambio.
765 Cambio.
766 Cambio.
767 Cambio.
768 Cambio.
769 Cambio.
770 Cambio.
771 Cambio.
772 Cambio.
773 Cambio.
774 Cambio.
775 Cambio.
776 Cambio.
777 Cambio.
778 Cambio.
779 Cambio.
780 Cambio.
781 Cambio.
782 Cambio.
783 Cambio.
784 Cambio.
785 Cambio.
786 Cambio.
787 Cambio.
788 Cambio.
789 Cambio.
790 Cambio.
791 Cambio.
792 Cambio.
793 Cambio.
794 Cambio.
795 Cambio.
796 Cambio.
797 Cambio.
798 Cambio.
799 Cambio.
800 Cambio.
801 Cambio.
802 Cambio.
803 Cambio.
804 Cambio.
805 Cambio.
806 Cambio.
807 Cambio.
808 Cambio.
809 Cambio.
8010 Cambio.
8011 Cambio.
8012 Cambio.
8013 Cambio.
8014 Cambio.
8015 Cambio.
8016 Cambio.
8017 Cambio.
8018 Cambio.
8019 Cambio.
8020 Cambio.
8021 Cambio.
8022 Cambio.
8023 Cambio.
8024 Cambio.
8025 Cambio.
8026 Cambio.
8027 Cambio.
8028 Cambio.
8029 Cambio.
8030 Cambio.
8031 Cambio.
8032 Cambio.<

timum consequendum, sed etiam ad civitatem terrenam magis fraternam aedificandam operetur. Verbum Dei etenim est fons verus promotionis hominum in iustitia et caritate neconon liberationis ab omnimoda oppressione. Illud Ecclesia servat ut inalterabilem thesaurum, e quo nova et vetera haurit, revelando hominibus, nullo excepto, dignitatem filiorum Dei et totius creationis. Iuvando sine intermissione homines ut sensum plenum activitatis eorum prospiciant et pericula in eis forsitan abscondita detegant, Ecclesia paulatim conscientiam generis humani in melius mutavit.

Ut caput omnis actionis paeceptum caritatis ponit et in materna eius caritate totum hominem Ecclesia complectitur: quare iuxta necessitatem diversorum temporum doctrinam ordinis socialis evolvit in qua omnes, pusilli et humiles praesertim, sensum aequum suae dignitatis et suorum iurum et officiorum accuratam elucidationem accipiunt. Ista doctrina, ab Ecclesia ut continuatrice Christi ipsius hominibus proposta, praetiosissimum donum eius est ad aedificationem mundi. Ipsi hostes Ecclesiae persaepe verba eius mutuantur ut a misericordia audiantur et e propriis pectoribus optimum exprimant. Quae doctrina utique non ut ars technica actionis concretae consideranda est, sed ut illuminatio totius societatis e principiis fundamentalibus iustitiae et caritatis procedens.

Dona Christi per Ecclesiam collata et quorum vita sanctorum admirabilem fecunditatem denuntiant, apud innumerabiles christianos traditionem genuerunt humilis devotionis erga pauperrimos, erga derelictos, erga respectos. Exemplar stat haec traditio quasi omnium institutionum à nationibus ad sublevandas miseras hominum instauratarum. Insuper, non obstantibus carentiis et discordiis, praebet mundo Ecclesia exempla multa vitae communis fraternae. Vere, qui volunt attente arborem ex fructibus cognoscere, ultra humanas deficientias in ea Illius actionem reperient qui non venit in mundum ad iudicandum sed ad salvandum.

CAPUT III.

DE HABITU CHRISTIANORUM ERGA MUNDUM HUIUS TEMPORIS

17. (Introductio). Ut Spiritus actio in Ecclesia semper maiorem conformitatem credentium cum Christo Jesu gignat, ne etiam adspiratio eorum qui eius nomen nondum cognoscunt, frustretur, haec S. Synodus ad omnes filios Ecclesiae se dirigit ut nonnullos aspectus fidelitatis Evangelio caritatis eis adumbret. Exoptat S. Synodus ut unusquisque christianorum praesenti tempore utatur non solummodo ut propriam vitam reformat, sed ut conscienter fiat sese de omnibus communitatibus quarum particeps est, responsurum esse. Exemplo et suasione eas ad "novum modum sentiendi, volendi et sese habendi" ducat.

18. (Fundamentalia erga habitum christianorum in mundo). Caritas, lex supra nobis a Christo data et amorem tam Dei quam hominum complectens, nos non solum ad vitandum malum hortatur, sed ante omnia ad discooperiendum proximum nostrum in omni homine egestatem spiritualem vel materialem patiente. Exigentiae hodiernae praemunt ut luceat lux ista quae Christianus est, ita ut ex fidelitate christianorum in ca-

ritate nationes et homines singuli praesentiam Christi reperiant. Quare omnes fideles solemniter monemus ut officia a caritate et iustitia hodiernis temporibus specialiter imposita libenter accipient:

a) necessarium est ut christifideles meliorem notitiam acquirant de necessitatibus spiritualibus, moralibus, culturalibus et materialibus omnium hominum et ipsarum societatum sine distinctione stirpis, nationis vel condicionis.

b) haec informatio, cum caritate coniuncta, dilatabit corda fidelium ultra limites familiae, loci vel nationis et eos adducet ad actionem iuxta dimensiones Ecclesiae universalis et mundi concipiendam.

c) cum de ampla reflexione et efficaci actione maiorem curam habere debeat christianus, libenter partem habebit in organizationibus neconon actionibus collectivis, speciatim cum ad hoc ab Ecclesia invitatur.

d) progressui scientiarum humanarum et naturalium christianus in differens non maneat; e contrario, si casus fert, iuxta propriam virtutem in eo partem suam habeat. Genuinus spiritus fidei omnem timorem conflicti insolubilis inter fidem et veram scientiam eliminavit.

e) Hominibus hodiernis maioris iustitiae tam avidis iuvenes christiani collaborationem in fidelitate ad Evangelium effusius praeweant. Meminerint speciatim in eligendo vitae genere omnem vocationem a Deo in proximi manare. Serio ergo perpendant an Deus se ad servitium evangelisationis invitet: valeant secus vocationem terrenam suam eligere in plena luce caritatis.

f) nemo ergo peccet per omissionem, prae oculis dura verba Domini habens de illis qui Ipsum in fratribus suis nolint agnoscere; et unusquisque talenta sua fructificare faciat.

19. (De interiori renovatione in signo paupertatis).

Scientiarum divinarum et humanarum zelus, technicalium artium incrementum, elaboratio responsionum ad quaesita generis humani certe exigentias caritatis non exhauriunt. Nec mera communicatio bonorum materialium in melius vertet sortem inopum: ipsis etenim competit ut per seipsos usque ad adoptionem verae vitae divinae et humanae crescant. Quomodo autem illud facient nisi Evangelium acceperint et quidem per praedicationem et exemplum quae eos convincant. Cum autem pauperum evangelisatio signum eminens adventus Regni Dei est, ad istam perficiendam omnem curam impendant christiani. Habitus fratrum suorum quasi induant, solvendo scipios a propriis ambitionibus et commodis ita ut in sua vita et exemplo elucescat invitatio Domini ad omnes homines bona voluntatis. Patiantur cum patientibus, fleant cum flentibus, pauperes fiant cum pauperibus, omnia omnibus sint ut omnes lucrifaciant. Ab impletione huius sacri munera neminem ex nostris distrahat cupidio divitarum quae inter eos iniustitiam gignat et vires eorum a servito proximi detorqueat. Propriam suam carnem ne contemnant christiani, ne quiescant in copiis dum sciunt tot homines egestati et fami subiici quod caeteroquin ipsis pignus erit libertatis interioris, per optimi doni Dei.

5

10

15

20

25

35

40

45

velocidad
ritmo
actualproclive
caribico.spirit et mal
que otra preen
en abundancia

univers

muros, dip.

muros

Urbiana
falta Ua.
mundo a
pobreza

20. (De spiritu dialogi). Firmitas fidei et ardor caritatis nos impellunt ad quaerendum dialogum cum omnibus hominibus bonae voluntatis, etsi nunc temporis erga nos diffidentes apparent. Vera caritas et enim, iniuriarum immemor, in omnibus unitatem quaerit. Sincerus et sine fictione sit talis dialogus qui contentum fidei plene expandat verbo et exemplo. Christiani cum prudentia vera procedant, i. e. ante omnia cum cognitione semper profundiori fidei suae ut capaces fiant propriam spem communicandi et quod est iuxta Christum discernendi. Ad hoc confert insuper spiritus verae humilitatis et abnegationis in prosecutione veri et boni.

Nunc autem valde intersit ut relate ad diversa problemata humana efficax sit dialogus, monentur christiani de momento sese congregandi, nunquam in spiritu particularismi et pusillanimitatis sed ad condiciones dialogi implendas, qui nempe hodie saepe per collectivitates et non solum per personas singulas evenit. In aliis autem institutionibus christianis propriis et necessariis invigilent christiani ut spiritus caritatis, apertioonis et collaborationis vigeat. Ne multiplicentur autem instituta paculria temporalia quoties e natura rerum vel e circumstantiis sat constat collaborationem cum aliis, praesertim fratribus sciunctis, infra ambitum unius communis institutionis fieri posset. In institutionibus internationalibus officialibus hodie tanto vigore crescentibus operentur christiani pro posse, singulariter vel collective, libenter et sincere, sine spiritu vani proselitismi sed cum animo servitii praestandi et testimonium fidei suae in simplicitate filiorum Dei reddendi.

PATRIMONIO UC

CAPUT IV.

MUNERA A CHRISTIANIS HUIUS AETATIS ADIMPLEENDA

21. (Introductio). Postquam fundamenta actionis christianorum in mundo necnon eorum interioris habitus ad eius exigentias delineata sunt, venit nunc S. Synodus ad aliquas urgentiores necessitates mundi ut in eis solvendis christianis necnon omnibus hominibus bonae voluntatis principia e luce Christi emanantia tradat.

22. (De dignitate personae et familiae). Coaetaneorum nostrorum commune votum ad plenam liberationem hominis ab omni iniusta servitute et ad eiusdem promotionem intendit: promotionem illam per plenam agnitionem dignitatis unicuique propriae necnon per condiciones vitae, laboris, otii, huic dignitati congruas consequendum est. In tali voto Ecclesia laetanter agnoscit maturitatem seminum in mundo a praedicatione evangelii sparsorum; filios necnon totam societatem hominum hortatur ut in hac via perseverent in qua iam non desunt felices exitus; v. gr. in rebus abolitionis servitutis, promotionis mulieris, aditus ad studia et culturam, meliorationis condicionis vitae opificum, sensus responsabilitatis societatis civilis, etc. Quae omnia ut principium habent eminentem dignitatem personae humanae ad imaginem Dei creatae et in Christo instauratae, ex qua dignitate deducuntur iura homini natura pertinentia et tot officiis correspondentia.

Attamen multae agnoscondæ sunt deficientiae adhuc vigentes. Non raro solae formæ exteriōres servitutis mutatae sunt, quin homo vere liberatus sit, politice iuridice, oeconomice, vel socialiter. Cultura moderna ipsa novas iniurias dignitati humanae affert, quæ plenæ perfectioni hominis impedimenta præbent, ad quæ removenda ad laborare debent christiani, sine pessimismo et cum desiderio in omnibus quid bonum sit reperiendi.

Ius primordiale hominis est familiam condere et eam in ambitu plenitudinis spiritualis necnon sufficientia materialis copiae educare. Si hodie leges civiles familie maius momentum tribuunt quam olim, nihilominus e diversis partibus familia crisi laceratur. Cum iam educatione novae generationis in mundo novo novas exigentias ponat, aliqua inter incepta communitatris politicae indebitate sanctuarium familie invadunt et mores ubique diffusi structuras hucusque existentes labe-factant. Caetero constitutio et incrementum familie sponsis christianis quaestiones omnino novas ponunt. Quare S. Synodus solemniter omnes peritos, moralistas, pastores, scientificos vocat ut per eorum laborem fideles lucem et adiuvamen inveniant, utique servando legem Dei, sed eodem tempore semper melius cognoscendo ordinem a Providencia in natura insitum et significationem huius ordinis. In mentem sponsorum christianorum S. Synodus revocat matrimonium eos in mutuam societatem impingere in qua officia ad proli generationem primo ad normam amoris christiani metiuntur, deinde iuxta sanam generositatem et plene conscientiam responsabilitatem.

PATRIMONIO UC 23. (De promotione generis humani ut est opus iustitiae et caritatis).

Ad amplissimam præoccupationem mundi præsentis veniens, nempe promotionem politicam, culturalem, oeconomicam et socialem populorum, non potest S. Synodus silentio praetermittere scandalum ex aliquibus factis ortum. Dum nationes quarum saepe maxima incolarum pars sunt christiani, in omnimoda copia bonorum vivunt, alii homines a tali statu tam procul sunt ut crudelissima famis, morbus, ignorantia apud se quasi permanenter inveniuntur; quæ situatio eo prementior fit, quod afficit portionem numero magis crescentem humani generis. Sine dubio liberatio ex istis malis ad gentes ipsas pertinet, attamen tot sunt auxilia quæ opus istud requirit ut constanter stimuletur et stimulandus sit sensus iustitiae et caritatis possidentium. Hi sunt primo loco concives pauperum et miserorum qui suis divitiis fruuntur, quin ad sublevationem fratrum suorum iuvamen praestent; pariter hi sunt qui opes sibi largitas potius ad ambitionibus personalibus vel nationalibus satisfaciendum inservire faciunt. Sed omnino certum est gravissimam responsabilitatem etiam illis gentibus incumbere, quæ non solum opes materiales in promptu habent, sed multo magis media technica et scientifica divitias gignendi una simul cum dominio ordinis oeconomici universalis, sine cuius profunda emendatione nullus progressus populorum sic dictorum "progredientium" possibilis erit. In hoc caeteroquin iacet solutio illius difficillimi problematis demographici quæ præsupponit plenam actuationem omnium bonorum

terrae ad commodum vere commune totius generis humani, et praesertim accessum omnium hominum ad sensum suae responsabilitatis in plena cognitione et obligationis moralis et ordinis naturae respectu boni prolis, totius familiae et, si casus fert, etiam ampliorum communictatum.

5

Omnibus sitientibus pacem semper et iterum dicendum est eam fructum esse incessantis et tenacis conatus ad legitimam autonomiam tribuendam populis etiam super proprium dominium materiale, ad spiritum genuinum culturae diversarum servandum et perficiendum, ad incrementum patrimonii proprii fovendum. Qua in opera partes magni momenti tenent hodie Institutiones Internationales in quibus fere omnes nationes orbis congregantur. Valde interest institutiones illas roborigari et perfici, ut de die in diem sese spiritui fraternitatis et solidarrietatis magis conforment.

10

Nulla mora in hoc munere tolerari potest et Synodus omnes christianos vehementer hortatur ut illud pro posse adsumant, opinionem publicam efformando et illuminando, in decisionibus sui gubernii exercitio iurum civicorum et politicorum influendo et, si casus fert, responsabilitates sibi commissas implendo. Ne deficiat cor eorum propter magnitudinem laboris et dum iste semper crescat, meminerint omnes in tam necessaria actione nemini alii inservire nisi Christo ipsi in fratribus praesenti.

15

meum
20 ↑

24. (De pace servanda). Talis est horror generis humani erga miserias ex bello ortas et ~~PATRIMONIO~~ ~~conflicti immanis~~, quod omnia gubernia voluntatem suam pacis proclamant. Interea autem mundus est plenus strepitus belli et vis, excitationis et odii, invidiae et diffidentiae. Videtur aliquoties bellum magis aequilibrio terroris quam genuino spiritu collaborationis demorari. Sed non est illa pax a Christo predicata et non erit firma pax dum unitas nationum spiritu caritatis et iustitiae non animabitur. Christiano non satis est mero timore bellum exclusi et qualibet ignavia pacem servari. Pax a spiritu pacis gignitur et ille spiritus exterius in operibus elucere debet; quapropter maxime dolendum est nonnullos favere incremento quasi indefinito armorum bellicorum dum saepe expensae ad hoc factae melius in opus promotionis populorum verterentur.

25

↓ ad

30

35

Cum insuper praesenti tempore arma tantam vim acquisierunt ut partes notabiles orbis in bello nucleari destrui possent, graviter damnabilis est, qui tale bellum nucleare sua sponte inchoaret. Optandum est, ut etiam periculum talis belli penitus excludatur per conventiones internationales et ut auctoritas internationalis vigilantiam efficacem super ~~observantiam~~ talium conventionum exerceat. Talis auctoritas optimam praeberet ansam ad negotiationes causas conflictus vel etiam iam ortum conflictum pacifice extinguentes. Cum pax multum a voluntate et consiliis guberniorum pendeat, ea solemniter admonet Synodus ut omni opportunitate utantur ad conflictus pacifice solvenda et pacem mundi stabiliendam.

40 p. lit.
URSS.

3^a nombre
de dia recorda:

25. (Spiritualis necessitates hominum sublevandae). Denique S. Synodus christianos monet thesaurum a Deo acceptum, nempe fidem in Christo

Salvatore, multo minus adhuc quam divitias materiales eis solis pertinere. Ignorantia religiosa, absentia spei in tot cordibus humanis magis cor nostrum urget quam paupertas materialis. Unusq uisque christianus ergo ut proprium officium habeat verbum Dei et fidelitatem Christo ita servare ut non ipsi soli prosint sed omnibus quibus testimonium de vero fonte gaudii nostri, Christo ipso, afferendum est. Iuvenes speciatim invitationem Christi audiant: "messis quidem multa operarii autem pauci".

CONCLUSIO

Spiritus Sanctus Synodum compulit et duxit in viis investigandis quas Ecclesia hodie inire debet ut semper conformior Christo sit. Voluit ita votis omnium hominum, in quibus quasi signa Spiritus Dei discernit, respondere, et quidem non tantum filiorum Ecclesiae catholicae sed eorum etiam qui extra saepa nostra stant. Concludendo ad istos iterum sese dirigit S. Synodus ad nuntium amoris plenum eis tradendum.

10

15

Prius vertitur cor nostrum ad fratres in Christo, a plena communiione nobiscum adhuc distantes sed cum quibus in caritate vinculis spiritualibus nectimur in confessione Patris, Filii et Spiritus Sancti. Memores simus omnes unitatem christianorum a toto genere humano hodie ardenter expectari, cum ex ista unione non tantum efficacior caritas in servitium Dei speretur sed etiam signum actionis Spiritus Dei ad unitatem et pacem in terra fovendas. Coniungantur ergo conatus nostri non solummodo per studium fidei nostrae sed etiam in fraterna cooperazione in servitium totius familiae humanae.

20

25

Omnibus hominibus bonum quaerentibus, iis praesertim qui unum Deum confitentur, proponimus collaborationem nostram in opere progressus generis humani. Certo certius non cogitat Ecclesia de missione sua a Christo accepta minuenda et de divitiis suis spiritualibus abscondendis, sed firmiter sperat omnes homines bonae voluntatis in illo proposito non obstaculum sincerae cooperationis videre sed potius, ut res est, manifestationem desiderii sui omnia officia sibi a Christo concreta ex amore hominum implendi et perficiendi.

30

35

Ad illos tandem cum amore sincero nos dirigimus, qui Ecclesiam non diligunt, ei se opponunt vel etiam eam persequuntur, non solum ut illis ignoscamus sed ut a nobis venia petatur si aliquid in christianorum deficientiis eis offendiculum dederit. Eos deprecamur ut Ecclesiam magis attente studeant et simul condiciones accessus hominis ad plenitudinem suae vocationis ponderent. Nos incessanter oramus quominus meditatio sincera et patiens huius vocationis perducat eos ad revelationem Evangelii et ad Personam Christi.

40

Haec est spes exultans Ecclesiae:

"Occurramus omnes in unitatem fidei, et agnitionis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram aetatis plenitudinis Christi" (Eph. 4,13).

+ + + +

Ei autem qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut intelligimus, secundum virtutem quae operatur in nobis, ipsi gloria in ecclesia et in Christo Jesu, in omnes generationes saeculi saeculorum. Amen. (Eph. 3, 20-21).